

antyder, hvorledes i mange af disse Forhold begge Dele; baade Forvaltningen og Retspleien, ere saaledes indflettede i hinanden, at man ikke kan sige, hvor det ene ender, og hvor det andet begynder. Sec blot hen til Stiftesforvaltningen! Mångfoldige af de derunder henhørende Forretninger fremtræde ganske vist som administrative; men andre have tillige saa stærkt Naturen af judicielle, saasom Kjendelser eller Decretter, at de lidt efter lidt nærme sig til, hvad der ganske har Charakter af dømmende Virksomhed; for en stor Deel gjælder det Samme med Hensyn til Auctionsvæsenet og andre beslægtede Forretninger. Der kan saaledes ikke være Tale om, naar der skal gennemføres en Lønningslov og der skal gjøres alvorlige Skridt paa denne Bane, at sige: drag først Grændsen imellem det Judicielle og det Administrative. Saaledes som Lønningsloven nu er forelagt, indeholder den derfor ganske vist ikke en endelig Ordning af Forholdet, men den er et stort og vigtigt Skridt fremad til at tilvejebringe en endelig Ordning; den er, og det er en Overbevisning, jeg ikke kan fravige, et betydeligt Skridt til for en lang Tid at sikre de Fordele, som en fast Lønningslov giver. Man maa overhovedet ikke overse, at naar der er Spørgsmaal om et Forhold som dette, stiller der sig mångfoldige Omstændigheder iveien for at skride ind paa den Bane, som blev betegnet, nærmest af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther). § 76 i Grundloven har jeg omtalt; men der er ogsaa en anden Paragraph i Grundloven, nemlig § 79, hvorefter Offentlighed og Mundtlighed skal indføres i Retspleien, og Rævninger indføres i de der omtalte Tilfælde. Hvor vilde det nu være muligt ved Udarbejdelsen af en Lønningslov, forinden man endnu er istand til at danne sig nogen Forestilling om Maaden, hvorpaa de nævnte Reformers skulle gennemføres, at afflikke Grændserne mellem det Judicielle og Administrative? Efter min Formening lader det sig ikke gjøre, netop fordi man bør saa meget som muligt undgaa væsentlige Modificationer ved den Reform, der saaledes forestaaer. Det forekommer mig derhos, at man i det Hele for meget har overseet, hvad der efter Grundlovens Bud skal gennemføres. Der er

en Paragraph i Grundloven, der ikke er bleven omtalt; man har antydet den, men kun med Hensyn til ganske underordnede Punkter i det Anliggende, der nu foreligger det høitærede Thing, det er § 96, hvorefter Communerne skulle gives Ret til, under Statens Tilfyn, selvstændig at styre deres egne Anliggender. Af de ærede Talere, som have haft Ordet i denne Sag, er det den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som nærmest er kommen ind paa denne Paragraph, idet han har omtalt Communerens Ret til gennem selvvalgte Embedsmænd at bestyre deres Anliggender; men førend dette Forhold er endelig ordnet, kan der ikke være Spørgsmaal om at drage alle de enkelte Punkter frem, som kunne have nogen Betydning med Hensyn til Lønningernes endelige Organisation. — Til disse almindelige Bemærkninger skal jeg endnu knytte een, som ganske vist ikke staaer i nogen egentlig logisk Forbindelse med, hvad jeg nu har tilladt mig at fremhæve, men som jeg dog troer det rettest at tage paa dette Sted, fordi den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i sit nylig holdte Foredrag syntes at lægge en særdeles Vægt derpaa og, saaledes ferekom det mig, betragtede det som Noget, der tildeels skulde være en Betingelse for Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om dette Lovudkast vilde komme til at gaae igjennem eller ikke. Den ærede Rigsdagsmand opkaftede nemlig et Spørgsmaal, hvortil han foranledigedes ved en Udtalelse, der, saavidt jeg erindrer, faldt fra den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Schytte), som i sit Foredrag, der navnlig omhandlede den Deel af Loven, der angaaer Contoirholdsogdtgjørelserne, omtalte et Tilfælde, hvori en Embedsmand i Fyen havde gjort sig skyldig i en Udsæd, der gjorde, at saavel han som hans Fuldmægtig bleve satte under justitiel Tiltale, og derhos tilspøiede, at ved den i den paagjældende Sag affagte Høiteretsdom blev vedkommende Embedsmand frifundet, fordi Retten antog, at han ikke stod til Ansvar for sin Fuldmægtigs Handlinger, hvortil den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) knyttede den ganske vist rigtige og velgrundede Bemærkning, at der ikke kunde være Tale om, at en Embedsmand skulde